

Een steniging voorkomen

Amina Lawal, een 31-jarige vrouw uit een dorp in het noorden van Nigeria, werd volgens sharia-wetten veroordeeld tot de dood door steniging, wegens een buitenechtelijke zwangerschap. Als het hoger beroep wordt afgewezen, zal Lawal worden gestenigd.

Amnesty International verzamelde wereldwijd twee miljoen handtekeningen om tegen de straf te protesteren. Haar advocate, Hauwa Ibrahim (35) is een statige vakvrouw die zorgvuldig haar woorden kiest en bewust geen politieke of religieuze uitspraken doet. 'Ik ben juriste en houd me bezig met het recht. Als ik me zou mengen in controversiële kwesties loop ik het risico doodgeschoten te worden. De zaak van Amina is er één in een wereld van ongelijkheid, armoede en discriminatie. Als wij winnen, dan betekent dat naast opluchting voor Amina persoonlijk vooral dat het rechtssysteem een kans krijgt. Dat de internationale gemeenschap ons rechtssysteem respecteert en dat er in Nigeria recht wordt gesproken op basis van gerechtigheid, gelijkheid en eerlijkheid. Dáár strijd ik voor!'

'Niet-gouvernementele organisaties en regeringen hebben hier een verschrikkelijk belangrijke rol te vervullen. Mits ze die op een correcte manier invulling geven. Geld inzamelen voor Amina heeft bijvoorbeeld geen zin. Ze komt uit een arm gezin en heeft haar hele leven in armoede geleefd. Geld zou haar leven alleen maar compliceren. Politiek asiel aanbieden is ook geen oplossing. We proberen binnen het Nigeriaanse systeem naar een oplossing te zoeken. Ervoor wegrennen is evenmin een oplossing. Op de korte termijn kunnen internationale organisaties Nigeria wijzen op de grondwet en de internationale verdragen die het land heeft gezworen te respecteren. Op de lange ter-

mijn kunnen ze Nigeria alleen helpen als ze rekening houden met de cultuur. Er zijn al biljoenen dollars in ons land gepompt die ons niet verder hebben gebracht.'

Zelf komt Ibrahim ook uit het arme noorden van Nigeria. Voor meisjes was een juridische carrière er allesbehalve vanzelfsprekend. De meesten gaan alleen naar de lagere school, worden op hun zestiende uitgehuwelijkt en wijden zich daarna aan het huishouden en hun gezin. Maar Ibrahim's moeder stimuleerde haar om een opleiding te volgen. Hauwa Ibrahim bekostigde haar lagere en middelbare school met geld dat ze overhield van straatverkoop. Na de middelbare school werd ze lerares. Maar ze wilde meer. Om haar droom te verwzenlijken liep ze weg van huis. Op de televisie had ze een ambtenaar gezien die pleitte voor onderwijs voor meisjes. Via deze vrouw kwam ze op de universiteit terecht, waar ze rechten ging studeren. Inmiddels is ze al vijftien jaar advocaat en (samen met zeven partners) eigenaar van een onafhankelijke advocatenkantoor. In 2000 behaalde ze in de Verenigde Staten een 'Master' in internationaal recht en diplomatie.

Voor de sharia-zaken werd ze in 1999 benaderd door een Nigeriaanse organisatie voor vrouwenrechten. Sindsdien doet ze deze zaken pro deo naast haar gewone werk: 'Pas nadat Amina Lawal in maart 2002 op verdenking van overspel werd veroordeeld tot de dood door steniging, nam ik kennis van haar zaak. Ik zocht haar op in het dorp waar ze woont. Ze is gescheiden en heeft een buitenechtelijk kind. Aangezien ze nog geen advocaat had, ben ik haar belangen gaan behartigen.' Momenteel heeft de advocate 27 sharia-zaken lopen: 'Dertien daarvan betreffen overspel, veertien diefstal. Deze mensen hangt steniging respectievelijk amputatie van een ledemaat boven het hoofd.'

In de periode van 1999 tot 2001 is in twaalf van de 36 deelstaten van Nigeria de sharia ingevoerd, de regels die gebaseerd zijn op de koran. In deze twaalf noordelijke deelstaten geldt daarmee automatisch ook het sharia-strafrecht. De christenen in Nigeria en het Westen vrezen dat de sharia-wetgeving de grondwet niet zal respecteren en dat de rechtspraak in het ooit seculiere Nigeria uitdraait op een radicale moslimstaat met middeleeuwse straffen.